

FERENCZES ISTVÁN 80*

Király László BAJTÁRSIAS TISZTELETTEL

Ferenczes Istvánnak

„Veszedelemről álmodom” – mondja a Költő,
és már tiltakoznánk is, hogy „elég a sok veszedelemből!”
Legalább az álmaink lebegjenek gondtalanul,
imádott szülő-földünk rétjei, erdői,
félelmetes ösvényei fölött.
Mert akármilyen „különösség” is ez –
„mi itt nem félünk”, a titokzatos, rejtelmes,
zajaival, suttogásaival, őszikés-szarvasos-medvés
csapásaival „csábító-vonzó” hegyeken, domboldalakon.
Ahol még – ments meg, Uramisten – ember is
leshet ránk!

Itthon vagyunk – még akkor is, amikor
bántjuk egymást, mi több: el-á-rul-juk.
Veszedelemről álmodunk – de amióta
Ferenczes könyvét felnyitottuk, és fel-fel
nyitjuk –, mintha e veszedelmes álmok is
mintha szelídülnének. Holott olyasféle
e hatalmas alkotás, amit, ha az asztal sarkán
felejtesz – a bátor előbb-utóbb összerogy alatta.

Arra buzdít a Költő e satnyuló-ézelmű
világban-korban: éljük át bátran ezeket az álmokat,
és minél mélyebben, mondhatni odaadóbban –
mert így ragyoghatja be reggeleinket

* A szerkesztőség szeretettel köszönti a 80 esztendőes Ferenczes István költőt, íróat,
a *Székhelyföld* alapítóját.

a napos-fényes öröm: be nagyszerű, hogy (mégis)
itt vagyunk – veszedelmek ellenére is. Együtt!! –
Amit gyakran hajlamosak vagyunk elfelejteni...

– De nem ilyenkor! Semmiképpen! – kurjantom –,
amikor épp a Költőt, az Embert köszönhetjük,
aki most is „felemelő” serege-évei-élén
közeleg felénk, mint akárhányszor, amikor felejtjük
bármelyik könyvét... –Ez a Ferenczes: ilyen!!!
Baj-társ, aki akkor is biztatón integet, amikor
már rusnya gondolatok kerülgetik fáradozó,
botladozó kedvünk.
Integet ott fenn, egy hegytetőn ez az ifjú ember,
társ, testvér, harci cimbor. Hány éve is?...
Fölötte nem múlnak az esztendő, ameddig
egy írón akad a keze ügyébe...

Könnyű neki, mert minden szavából kitetszik
a Hit: „Isten kezét nem engedjük el.
És a mundért nem cseréljük le!!! – –
Ezt (is) tanultam s tanulhatjuk, valahányszor
felütjük könyveit.
Gyakran tegyük – s bátran. Magunkat erősítjük.

Neki pedig hadd kívánjunk akár
végtelenséget is, határtalanságot!
E földi életben, a többi – az Ő dolga.